

ANNA LLORET I FERRAN GRAU | Protagonista i autor 'Dues cicatrius'

“Dos anys després del segrest veig per la tele Bin Laden, que m'havia salvat la vida”

Dues cicatrius (Capital Books) és un llibre colpidor, sorprenent. Per les coses que explica i com ho fa. Quan entrevistem l'autor, el lleidatà Ferran Grau i la protagonista dels fets reals que s'hi relaten, la mollerussenca Anna Lloret, ens adonem de la catarsi que ha suposat per tots dos, per raons diverses, publicar aquesta magnífica novel·la.

Per què decideix explicar la història?

F. Me n'assabento que l'Anna havia estat segrestada en un vol a l'Índia durant vuit dies, el 1999. Allí va veure en persona Ossama bin Laden, que dos anys després perpetraria els atemptats de l'11S. Vaig decidir contactar-hi.

Dels fets reals en fa ficció?

F. Va ser una manera de reconciliar-me amb la meva professió, des d'una altra òptica. I treure'm neures de damunt.

El narrador es diu com vostè.

F. I és periodista. És el meu *alter ego*. Però no sóc jo. Amb l'Anna, vam estar gairebé 2 anys xerrant, és la meva millor entrevista, però vaig voler experimentar amb la *faction* (ficció més acció). Els fets s'ho valien.

Anna, quan va ser conscient que havien segrestat l'avió?

A. De seguida. Abans d'enlairar-nos vaig tenir un pressentiment. I un cop a dalt, vaig veure un individu que passava amb passamuntanyes. Primer no ens ho creiem. Als dos dies, d'aterratges

i enlairaments, vaig començar a prendre consciència.

Va haver-hi una víctima.

A. Sí. La van matar a ganyivetes. Vaig alçar-me del seient, amb permís d'un dels cinc segrestadors, i vaig descobrir un immens toll de sang.

Alliberen passatgers a Dubai.

F. 27 persones (i el cadàver) Bàsicament nens i les seves famílies.

Un segrestador li explica el perquè estava fent això.

A. Per alguna raó, em va agafar confiança i em va dir que tot era pel conflicte del Caixmir. S'autojustificava.

I al 5è dia de segrest va pujar algú a l'avió...

A. Ens van dir que no el miréssim o ens matarien. De pura por, el vaig mirar de reüll. Es passejava per la nau amb total tranquil·litat. Ens van dir que era *el senyor de la guerra*. Ens van alliberar als dos dies.

Dos anys després, els atemptats de l'11S.

A. Vaig veure la seva cara per televisió i el va reconèixer. Era *el senyor de la guerra* de l'avió.

Què va sentir quan es va assabentar de la seva mort?

A. No gran cosa. Sé que va ordenar alliberar-nos perquè li convenia. Hagués fet el contrari tranquil·lament.

El llibre l'ha ajudat a superar l'experiència?

A. Sobretot, a agrair a la gent que va ajudar la meva família. Jo patia més per ells que per mi.

Ha tingut mai por de tornar a pujar a un avió?

“Escric el llibre per reconciliar-me amb la professió: és la millor entrevista que he fet”